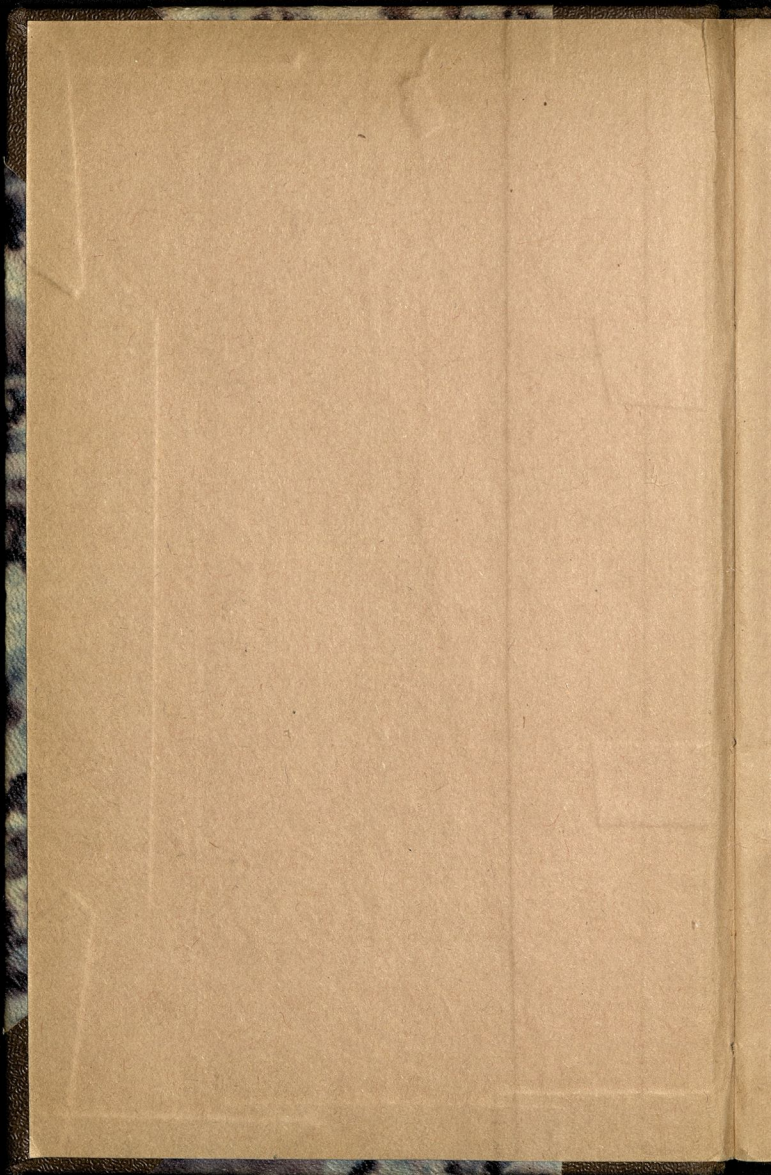

M 41923

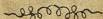

PESMARICA

ZA

KRATEK ČAS.

Na svitlo dali ino vsim pošteno — veselim Slovenc om
podarili trije domorodeci

iz

ŠENTJURJA

poleg

Celja.

PERVI ZVEZEK.

M 41923

030020071

D. F. Rim

PESMARICA

za

KRATEK ČAS.

Na svitlo dali ino vsim pošteno-veselim Slovencom podarili
trije domorodci

iz

Š e n t j u r j a

poleg

Celja.

Pervi zvezek.

V Beču.

Natisnili Kek & Comp.

1859.

41923

Prijatli in brati,
Me siljo dostkrati
Svoj glas povzdigniti,
Jih razveseliti —
Zakaj bi ne pel?

Jozip Hašnik.

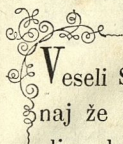
Daroval prof. Lukman

18. 9. 1928.

Predgovor.

Veseli Slovenci pri vsaki priložnosti radi prepevajo, naj že bojo pri tergatvi alj na ženitnini, na foroži alj sedmini, posebno pa kadarkolj se jim »žlahna vinska kaplica« bliši. — Pa, kdor pri takih veselicah lepih poštenih pesem ne zna, se, žalibog! tudi včasi, posebno če je že nekoljko vinjen, rad po klafarsko zadere, ino veliko pohujšanja daja.

Taki gerdi nespodobnosti nekoljko u okom priti, je ta zbirka novih pesem odločena, zatoraj u njej toljko napitnic najdeš; pa, kakor sem te pesme spisal ino pel, jih tudi podam vsim ljubim, pošteno-veselim Slovencom, mojim prijatelom, — odločene so za kratek čas, ino ne išejo nobene večne slave, toraj prosim, vi pismouki! ne sodite jih preojstro!

Ker je krajnska gerlica obmolknila, naj se štajarski škerjanček oglasi; ako vam njegovo petje dopade, vam zna prihodnič še večkrat zapeti. —

To pesmarico na svitlo dati, sta mi pripomogla moja izkreno ljublena domorodca gospoda Benjamin ino Gustav Ipavic, doktorja zdravilstva, ktera sta

IV

k mojim besedam radovoljno prav mične napeve spisala, ino kateroma se zato prav srčno zahvalim.

Ravno onadva sta tudi vselej pripravljena, ako jima hoče kdo kakih slovenskih pesem poslati, primerne napeve radovoljno složiti. —

Naj služi ta pesmarica vsim Slovencom k poštenimu veselju! Živili! — Z Bogom!

Na dan sv. Dragotina

Boromeja 1858.

Dragotin Ferd. Ripšl.

1.

Moje veselje.

Napev Dorja Benjamina Ipavic-a.

Allegro moderato.

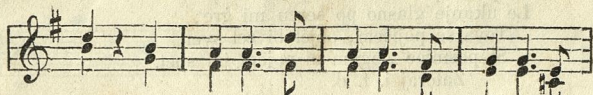
Jaz vem za ve - sel-je, naj slajše mi

je, na svetu ni slajše - ga nikdar za

me; *mf* ve - sel-je, ka - ter-ga u mis-lih i-

mam, je: kadar s to - var-ši pre - pe-va-ti

Unisono

znam. — *f* Za - to - raj res - ni - čno po - vem,

Tutti

ff za - to - raj res - ni - čno po - vem:

Črez pet - je ra - do-sti e-

na - ke ne - vem; *f* črez pet - je ra-

do - sti e - na - ke ne - vem.

Če mene zadene kaj žalostnega,
 Me najde pri pesmih pripravlenega;
 Le malo zdihujem, premislim, kaj bo?
 Tolažbo mi pesem spet daja sladkó.
 Zatoraj i. t. d.

Če pride pa kako veselje do me,
 Le ukanje glasno po sercu mi gre;
 Tovarše pojšem, objel bi cel svet,
 Si pesmice zlagam in pojem jih spet.
 Zatoraj i. t. d.

n ker sem takó le vesel'ga sercá
 U ptujšini, al med prijatli domá,
 (Veselega radi imajo povsod —)
 Me vab'jo zdaj tukaj, me vab'jo drugod.
 Zatoraj i. t. d.

Zatoraj, dokler še kaj glasa imam,
 Bom pel, ino petje pustiti ne znam!
 Še v smerti od pesem slovo ne bom vzel,
 Če srečno umerjem, bom tam še le pel.
 Zatoraj i. t. d.

2.

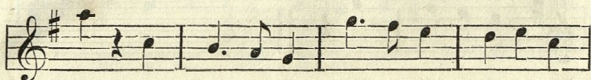
Veseli popotnik.

Napev Dorja Gustava Ipavic-a.

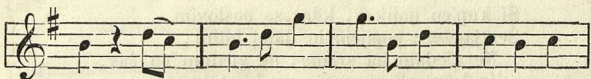
Allegro moderato.

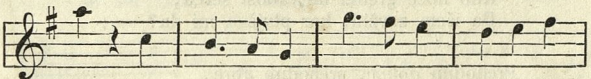
Kar - ko - li na sve - tu pod nebom ži -

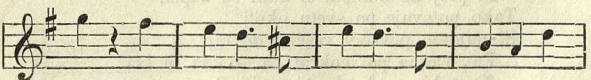
vi, se giblje in ho - di po - pot - va -

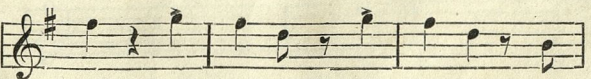
ti; tud' jaz ni-mam mi-ra za peč-jo do-

ma, po druž-bi o - zi - ra se žel-ja ser-

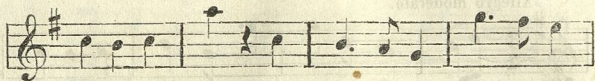
ca. To - var-še po - jišem, pov - zdignem svoj

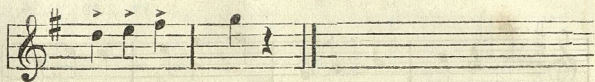
glas, za - po-jem pri - jat - lom in

seb' v kratek čas; se - de-ti za peč-jo me

ne ve-se - li, grem rad u so - ses - ko. kjer

vince bli - ši.

Si kup'co nalijem, kdar se poslovim,
 Šentjanževc popijem in dalej hitim;
 Ne gledam na vreme, ne gledam na čas,
 Je leto, alj zima, je vroče alj mraz.
 Ne maram za pote, so gladki alj ne,
 Naprej le me žene nemirno sercé!
 Kdo hoče greniti mi radost sercá,
 Da išem zavžiti, kar ptujšna mi da? —

Prehodom doline, prehodom goré,
 Tud' v dalne planine me žene sercé;
 Pa kamorkolj pridem, sem zmiram vesel,
 In prej ko odidem si bom še zapel.
 Tako potovaje po svetu okolj
 Si najdem povsodi veselja dovolj;
 Pa, zadna pot enkrat da srečna bi bla,
 Ne zabim nobenkrat prositi Boga.

3.

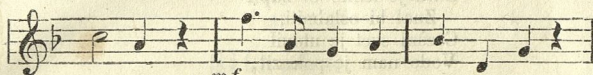
Prememba.

Napev Dorja B. Ipavica.

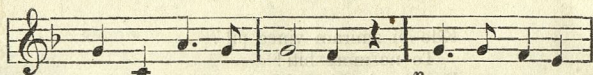
Allegro mod.

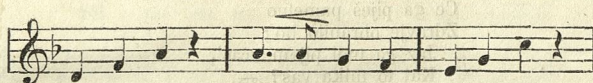
p Kdo bi zmiram tu-žen bil? *f* To ne mo-re

bi - ti! *mf* Bog je pa-met mi de - lil,

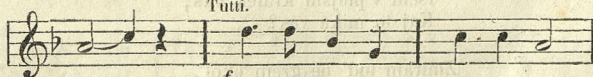
tuž-nost raz po - di - ti. *p* Pri-de čas, da

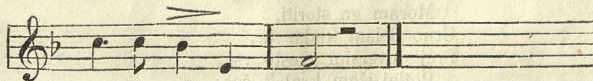
se sol-zim, raj-ši pa se ve-se-lim,

mf ka - kor znam, si kra - tim čas; kaj to mi - ka

Tutti. *f* vas? — ka - kor znam, si kra - tim čas;

kaj to mi - ka vas? —

Kdo bi zmiram bil vesel?
 To ne more biti! —
 Ko bi tudi zmiram pel,
 Žalost mora priti;
 En čas voljno poterpim
 Preveč pa se ne solzim,
 Išem spet si kratek čas,
 Kaj to mika vas? —

Kdo bi zmiram vodo pil?
 To ne more biti! —
 Zdravje lahko bi zapil
 Znal bi oslabbniti.
 Grešni svet je utonil
 Vodo nam je pokazil,
 Toraj se mi gabi včas',
 Kaj to mika vas? —

Kdo bi zmiram vince pil?
 To ne more biti! —
 Bog je vinčice delil
 Zdravje nam terditi.
 Če ga piješ pametno
 Zdravje ohranilo bo;
 Jaz ga tudi pijem včas',
 Kaj to mika vas? —

Kdo bi zmiram bil doma?
 To ne more biti! —
 Želja mojga je sercá:
 Med prijatle iti. —
 Nič doma ne zamudim
 Tud' krivice ne storim,
 Išem v ptujšni kratek čas;
 Kaj to mika vas?

Zmiram tud' ne grem okol',
 To ne more biti! —
 Dela 'mam doma dovolj
 Moram ga storiti.
 Urno delam kadar je,
 Prej doveršim zvesto vse,
 Potlej išem kratek čas;
 Kaj to mika vas? —

Vse na zemlji se zmeni,
 To že mora biti;
 Božja volja to stori,
 Glasno nas učiti:
 Da bo prišla temna noč,
 Nam več delat ne bo moč,
 Pride večnost, mine čas,
 To naj mika nas! —

4.

Sitnoba.

Napev Dorja G. Ipavica.

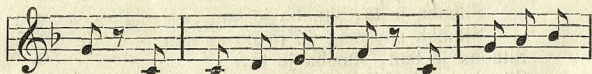
Allegro.

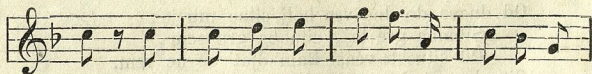
Sit - no - be na sve - ti je dost pre - ter -

pe - ti, vse pol - no jo je, kamor človek kolj

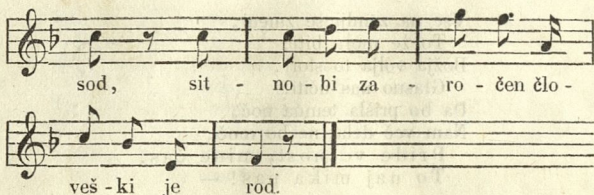
gre; sit - no - be pov - sod, do - ma in dru -

god, sit - no - be na - poln - jen je sko - raj vsak

kot. — Do - ma in dru - god, sit - no - be pov -

Le pojdi okoli, kam ti je po volji
Sitnoba za vrat te deržala bo zad';
Sitnoba po dnev, sitnoba po noč,
Sitnoba na svetu že 'ma svojo moč;
Sitnobá po noč', sitnoba po dnev',
Sitnoba včas' taka, da kar bi zaklel.

Že v zibeli dēte, sitnobo poglejte:
Se komaj zbudi, že za zizo vreši;
Je sitna mladost, tud' sitna starost,
Sitnobe na svetu je več kakor dost;

Bo sitna starost, kak sitna mladost,
Sitnoba na svetu je splohna slabost.

Če dēte odrase, sitnobo spet pase,
Če tudi nori, le pogosto reži;
Sitnobe včas' mal', pa tudi velik',
Pogosto se najde na svetu čmerik.

Sitnobe velik', sitnobe včas' mal',
Sitnobe, da nimaš, nikar se ne hval'.

Nektera sitnoba še večí gerdoba,
Če bežati češ, pa nikamor ne veš!
Sitnoba je to, sitnoba je tam,
Sitnoba povsodi, če ravno si sam:

Sitnoba je tam, sitnoba je to,
Sitnoba za herb'tam povsodi ti bo.

Nekteri požira sitnobe, da hira,
Od dneva do dne vse bolj sitno mu je;
Sitnoba gre taj, sitnoba gre sem,
Od sitnosti včasí kam djat' se ne vem.

Sitnoba gre sem, sitnoba gre taj,
Le nikdar od nje se premagat' ne daj.

Od nje jaz golfati se nočem še dati
Naj bo že kar' če, bom premagal jo le;
Sitnoba gre gor, sitnoba gre dol,
Bom poterpežljivosti imel dovolj.

Sitnoba gre dol, sitnoba gre gor,
Me najde lesenega, kakor je štor.

5.

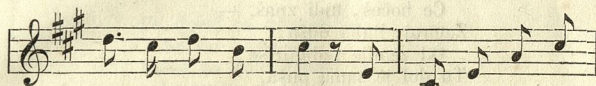
Škerjanček.

Napev rajn. Dorja. Alojzja Ipavic - a.

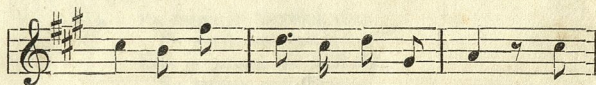
Allegretto.

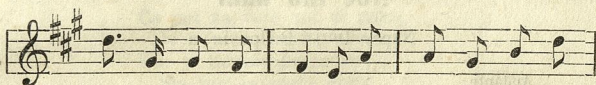
Šker - jan - ček je pri - le - tel vi -

so - ko gor nad nas; o - bla - ke je pre -

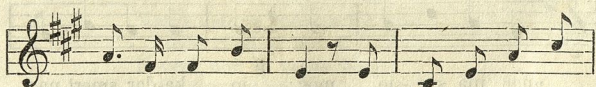
le - tel, in pel ne - beš - ki glas. Na

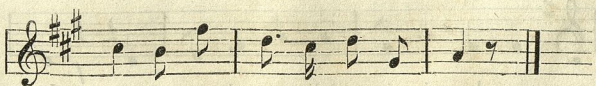
ger - mič se ne vse - de, in tud' na drev - je

ne; ne ma - ra za ,so - se - de, le

raj - ši sa - mec je. Ne ma - ra za so -

se - de, le raj - ši sa - mec je.

In viši se vzdiguje
 Od trušnega svetá,
 Nebesom se bližuje,
 In hvali stvarnika. —
 Oj, da bi mogel biti
 Jaz tiček tak vesel!
 Bi svet htel pozabiti,
 Od večnosti bi pel.

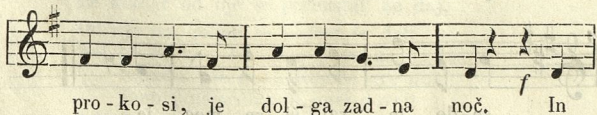
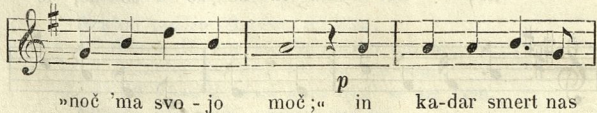
Alj duša! kaj zdihuješ? —
 Saj tud' perute 'maš,
 Da kviško se vzdiguješ!
 Če hočeš, tudi znaš. —
 Zatoraj, ljuba duša!
 Od zemlje vzdigni se;
 Tu dol je sama puša,
 Naš dom v nebesih je.

6.

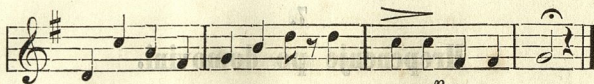
Noč ino dan.

Napev Dorja B. Ipavica.

Andante.

kadarsmertnas po-ko-si, je dol-ga-zad-na noč.

Po noči v temnem logu sam
Hoditi, grozno je;
Močnej terkuje serce nam,
In strah po žilah gre.

Po dnevi pa drugači je,
Se vse razveseli;
Veseli na delo človek gre,
In straha v sercu ni.

Pa hujši je človeka stan
Če serce se stemni;
Kde je poprej bil beli dan
Se temna noč černi.

Če mu za vero več ni mar,
Je v sercu temna noč;
Kde je nevera gospodar,
Sta mir in sreča proč.

Noči posvetne razpodi
Spet sonce juterno;
Če se pa v sercu noč temni,
Spet dneva težko bo.

Varuj zatoraj luč sercá,
Nedolžnost si ohran';
Nevera noč bi večna bla,
Le vera večni dan.

Hrepenenje po domovini.

Napev Dorja G. Ipavica.

Andante.

Oj do-li-na, do-mo-vi-na, žel-ja mo-je-
ga ser-cá! Ptujc ža-lu-jem in zdi-hu-jem :
Oh, kdaj zopet bom do - ma? — Ptujc ža-lu-jem
in zdi-hu-jem: Oh, kdaj zopet bom do - ma? —

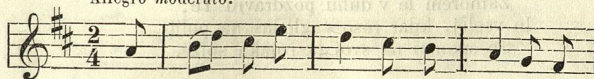
Tu okoli
Nič po volji
Če ravn' dobro, za me ni!
Moje želje
In veselje
Domovina si le ti! —
Serce peče,
Zmiram reče :
»Kdaj pa greva spet damo?«
Vedne joka,
Ino stoka,
Da od žalost' počlo bo.
Pa naj veča
Moja sreča
Bo, če v večnosti že bom ;
Ptujc na sveti
Moram žveti,
Le v nebesih je naš' dom.

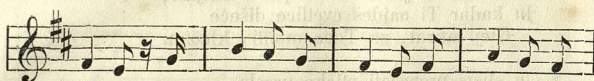
8.

Domovini.

Napev Dorja G. Ipavice - a.

Allegro moderato.

V do - ma - či po - kraj - ni o - ko-li ho -

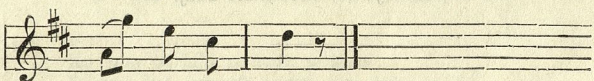
di - ti, vse znance ob - je - ti ves žel - jen go -

rim; v do - ma - či do - li - ni le enkrat še

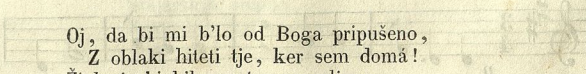

bi - ti, to sa - mo na zem - lji go -

re - če že - lim.

Se v vertu sprehajam, me v hišo poganja,
 Pa tudi u hiši sercé me boli;
 Ker je poželenje brez vsega nehanja,
 Mi v vertu in v hiši počitek greni.

Oj, da bi mi b'lo od Boga pripušeno,
 Z oblaki hiteti tje, ker sem domá!
 Življenje bi bilo spet razveseljeno,
 Dopolnjene želje goreče sercá.

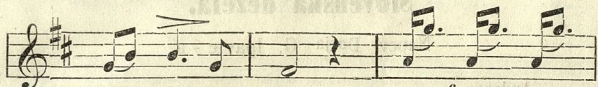
čoln nas je *f* zi-bal. *) Po tvo - ji šir - ja - vi

p druž - ba ve - se - la z ma - no je

pe - la; *mf* jaz pa sem u - kal še

serč - no ve - sel! *f* Jaz pa sem

u - kal še serč - no ve - sel! —

Ko smo odrin'li se luna prikaže,
Dnevno luč jasnega sonca nam laže,
Jezero meče
Iskre blišeče,
Jaz pa sem ukal še serčno vesel.

Eden za drugim smo glase povzeli,
Pesnice vkupaj slovenske zapeli;
Stajarskih znamo,
Krajnskih tud' damo,
Jaz pa sem ukal še serčno vesel.

*) 11. kimovca 1856.

Čoln nas pripelje do drugega brega,
 V serce še večje veselje nam sega:
 Grad iz višave
 Gleda na glave;
 Jaz pa sem ukal še serčno vesel.

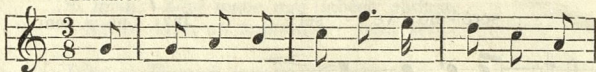
Oj, da bi zmiram življenje človeško
 Bilo tak mirno ko jezero bleško!
 Mirno življenje
 Sladko umrenje;
 Lahko bom ukal na večno vesel.

10.

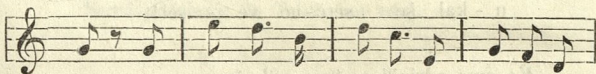
Slovenska dežela.

Napev Dorja G. Ipavica.

Andante.

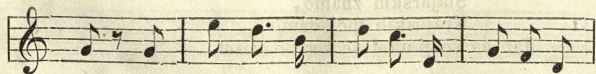
Jaz vem za de - že - lo, pre - le - po slo -

vi; vsak, kdor jo poz - na, jo vi - so-ko čas -

ti; Slo - vens - ko de - že - lo u mis - lih i -

mam, ni - kolj jo vi - so-ko dost hval - ti ne

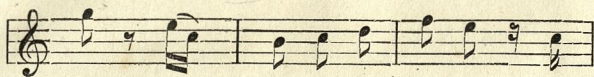

znam. Za - to-raj, za - to-raj res - nič-no po -

vem: »Slo - vens-ki de - že-li e - na-ke ne -

vem! — Slo - vens-ki de - že - li e -

na-ke ne vem! —

V tej lepi deželi jaz mirno živim,
Pošteno s prijateli se veselim;
Pošteno veselje povsod je domá,
Slovenci povsod so vesel'ga serca.
Zatoraj, i. t. d.

V tej lepi deželi prijatle imam,
Od lica in serca jih dobro poznam;
Njih serce je čisto, prav kakor zlató,
Prijatela svoj'ga pozabla ne bo.
Zatoraj i. t. d.

V tergatvi slovenski v jeseni sem bil,
Vsak dan se pri drugih ljudeh veselil;
Veselje jesena pozabil ne bom,
V jeseni Slovenja veselja je dom.
Zatoraj i. t. d.

In moram svoj kruhek iskati drugod
 V slovenski deželi ga najdem povsod;
 Navadil povsod se bom hitro ljudi
 Saj so mi Slovenci prijateli vsi.
 Zatoraj i. t. d.

In pridem kedaj še sem k vam spet nazaj
 Pogledati, káko godi se vam kaj;
 Zaupam, da boste prijatli mi še,
 Da ni še nobeden pozabil na me.
 Zatoraj i. t. d.

V tej deželi jaz nimam
 Pošteno prijatelja se veslim;
 Pošteno veslja je doma
 Slovenci povsod so vsi prijatli
 Zatoraj i. t. d.

V tej deželi prijatelja imam
 Od nes in sovražnih ljudi poznam;
 Nih sere je bilo, prav kakor stalo
 Prijatelja svojega pozabil ne bo
 Zatoraj i. t. d.

V tej deželi slovenski jeziki sem bil
 Vsi dan so prijatelji in vsi
 Veslja jezika govodil so nam
 V jeziki slovenski veslja je doma
 Zatoraj i. t. d.

Napitnice.

11.

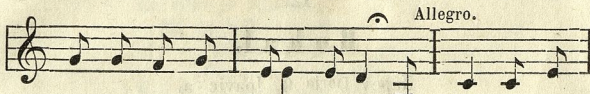
Majolka. *)

Napev staro - slovenski.

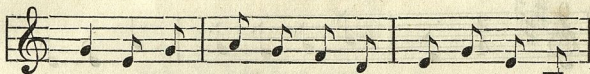
Andante.

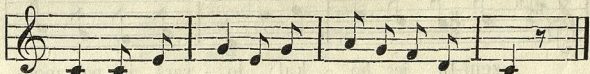
Ma - jol - ka bod' po - zdrav - le - na, ker

z vin-com si pri - prav - le-na. Ma - jol-ka, ma-

jol - ka, ma - jol - ma - jol - či - ca - či - ca! Ma -

jol - ka, ma - jol - ka, ma - jol-ma-jol-či - ca!

Od zvonaj lepo pisana,

Od znotraj z vincom štrihana. Majolka i. t. d.

Ker vince radi 'mamo,

Majolčico štimamo. Majolka i. t. d.

Le primi jo za roče,

Naj teče, dokler hoče. Majolka i. t. d.

Tud sosed naj ga pije,

Da žlahno vince vžije. Majolka i. t. d.

*) Drugi, 4. ino 6. sostavek je ostanek stare marodne pesmi. — Peti sostavek se tolikokrat ponavlja, koljkor je pivcov.

Majolka! kaj si strila,
Da si nas napojila? — Majolka i. t. d.

Zdaj se ti poslovimo,
Da pamet ne zgubimo, Majolka i. t. d.

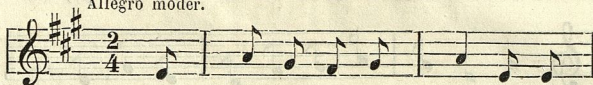
Če Bog da, spet veseli
Še večkrat bomo peli: Majolka i. t. d.

12.

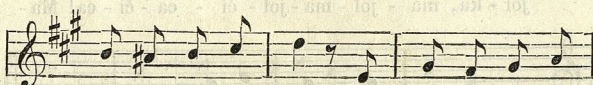
B o k a l.

Napev Dorja G. Ipavica.

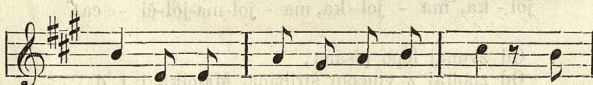
Allegro moder.

Pri - ja - tel naj zve - stej - ši na

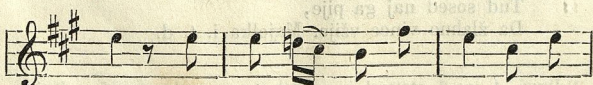
zem-lji je: bo - kal; to - varš je naj moč-

nej - ši, sker - bi ti bo od - gual. Pri -

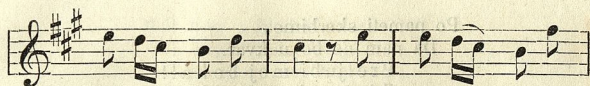

ja - te - la to - rej u ča - sti ga i -

mej; pa le na dno bo - ka - la pre -

več-krat ne po - glej! — Pa le na dno bo-

ka - la pre - več-krat ne po - glej.

Po zimi me zagreje.

Po leti me hladi;

Če delo je težavno,

Mi da bokal moči.

Nalijem z vincom ga,

Popijem ga do dna,

Saj še ne grem pod mizo

Od en'ga samega.

Alj kaj bom zdaj z bokalom,

Ko prazen je, začel? —

Kako bi kdo brez vinca

Med nami bil vesel?

Ker svoj'ga sem popil,

Sosedu bom nalil,

Tud on to sladko kaplo

Z veseljem bo zavžil.

Saj se ga ne prestraši,

Je željen ga dobit';

Bokal ga ne preplaši,

Ga hitro zna popit'.

Le nagni se lepó,

Da teklo bo gladkó,

In zopet bo po verstli

K sosedu drug'mu šlo.

Zadnemu se pa zapoje:

In zdaj pri tebi versta

Se doveršila bo.

Zdaj se še zahvalimo

Bogu za dobri dar;

Po pameti skerbimo,
 Da nam ne bo u kvar.
 Preljubi moj bokal!
 Zdaj te bom 'zrokedal,
 Da bom domu še najšel,
 In sladko spati znal. —

13.

Napitnica.

Napev Dorja B. Ipavic - a.

Allegro.

Kaj v no-gra-di tam-kaj se blis-ka ro-
 me-no, ko či-sto zla - to? Kdo tamkaj pre-pe-va in
 vris-ka? — Pov - sod se raz-le-ga le - po! — Slo-
 venski pri-jat-li ta - ko pri vin-cu ve-se-lo po-
 jo! — Slo - vens - ki pri-jat-li ta - ko pri
 vin-cu ve-se-lo po - jo.

Pod lípo u hladni senci
 Si kratek čas delajo,
 Pri vincu so radi Slovenci,
 Pošteno ga pijejo.
 Slovenski i. t. d.

Zdaj glasno od drugod se sliši
 Spet; »Živile« in »Živili!«
 Kaj majo nek tamkaj u hiši,
 Prav židane volje so vsi?
 Slovenski i. t. d.

Tud' mi sj zdaj kup'ce nalímo
 Na J. zdravje velá;
 Do kaplice zadne popímo.
 Bog živi prijatela!
 Slovenski i. t. d.

Naj naši prijatli živíjo!
 Naj družba današna žíví!
 Prijatlam okroglo napímo,
 Pošteno veselmo se vsi
 Slovenski i. t. d.

Tak danes, tak jutre živímo
 V prijaznosti lepi sercá;
 Za vse kar je treba skerbímo,
 Za žegen pa pros' mo Boga.
 Slovenski prijatli tako i. t. d.

14.

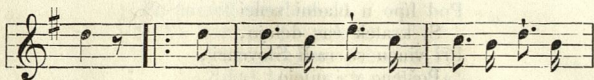
Kdaj moramo piti?

Napev Drag. Ferd. Ripšl - na.

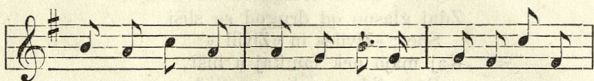
Allegro.

V je - se-ni mor'mo pi-ti, to je uaj lep-ši

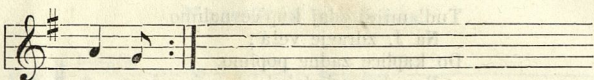
4

čas; ta - krat zo - ri nam grozdja kri, in

vinček nam naj bolj di - ši, v je - se - ni mor'mo

pi - ti! —

Po zimi mor'mo piti!
 Po zimi merzlo je;
 Takrat nas greje grozdja kri,
 In vinček nam prav dobro stri,
 Po zimi mor'mo piti! —

Po leti mor'mo piti!
 Po leti vroče je;
 Takrat hladi nas grozdja kri,
 In vinček nam spet dobro stri,
 Po leti mor'mo piti! —

V spomladi mormo piti,
 Kjer je veselo vse!
 Takrat diši nam grozdja kri
 In vinček nas oveseli
 V spomladi mor'mo piti!

Zatoraj, le ga pijmo
 Kjerkoli ga dobimo!
 Kdarkolj deši nam grozdja kri,
 Nam vinček tudi dobro stri,
 Le pametno ga pijmo!

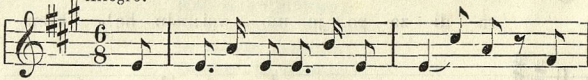
Bogu se zahvalimo,
 Kjer nam ga rasti da!
 Da prizori nam grozdja kri,
 In vinček da nam dobro stri,
 Bogu se zahvalimo.

15.

Napitnica.

Napev Dorja G. Ipavica.

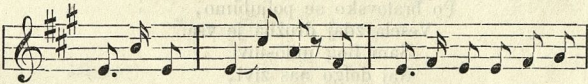
Allegro.

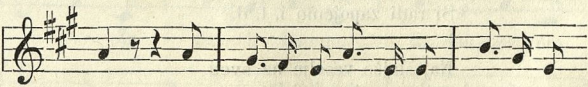
Pri - jat-li! k današnjem ve - sel - ji lju-

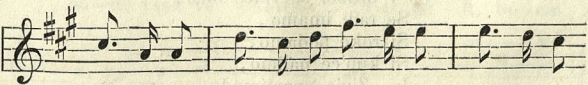
be-zen nas združi - la je; za - to - raj bo

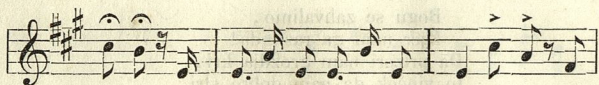
vsak'mu po žel - ji, da vol - je smo vsi ži - da -

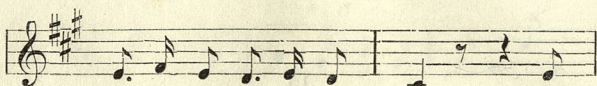
ne. Le mu - ha - ste gla - ve in li - ce ger -

ba - ve pri nas ne ter - pi - mo, iz druž - be po -

di-mo; si ra-di za-po-je-mo vsi: »Juhe!« kdar

vin-ce nam zla-to bli-ši. Si

ra-di za-po-je-mo vsi: »Ju-he!« kdar

vin-ce nam zla-to bli-ši.

Veseli krog mize sedimo
 V prijazuosti lepi serečá ;
 Po bratovsko se poljubimo,
 Vesela zdaj družba je vsa.
 Sam Bog milostlivi
 Naj dolgo nas živi,
 Naj hud'ga nas brani,
 In zdrave ohrani!
 Si radi zapojemo i. t. d.

Naj slajše veselje na sveti -
 So zvesti prijateli,
 Kdo hoče dans več poželjati,
 Če v družbi še vince bliši?
 Se radi imamo,
 Si roke podamo;
 Si kup'ce nalimo,
 In »Živjo« napijmo! —
 Si radi i. t. d.

Vešelo si družba prepeva,
 Če kupce u rokah derži;
 Ljubezen nam serce razgreva,
 In vince nam naj ga hladi.
 Še enkrat nalijmo,
 Še enkrat napijmo
 In si ponovimo
 Vse kar si željimo!
 Si radi zapojemo i. t. d.

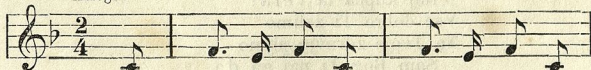
Na zemlji ne mor' mo ostati
 Skor' pojdemo rakom žvižgát';
 Pa vendar si hočemo brati
 Do konca življenja ostat'.
 Kar si obljubimo,
 Si z vincom terdimo,
 In zvesto deržimo
 Dokler da živimo!
 Zatoraj naj serčno doni: »Juhe!
 Bog dolgo nas naj še živilo!

16.

Kolospev s kaznjo.

Napev Dorja B. Ipavica.

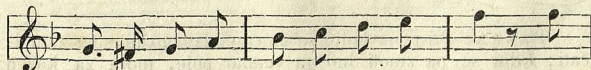
Allegro

Za - pe - li bo - mo ko - los - pev, naj

bo - de vsak ve - sel! — Za - pe - li bo - mo

ko - los - pev, naj bo - de vsak ve - sel! Po -

vzam' mo gla - se svo - je, vsa druž - ba naj za -
 po - je ve - se - li ko - los - pev, ve -
 se - li ko - los - pev. Po - spev! —

Vesolja dost na svetu je
 In lahko najde se;
 Med sabo ga imamo,
 Če kako pesem znamo,
 Ki prav okrogla je.

Če pa bliši tud' vinčice
 Smo bolj veseli še;
 Zatoraj hoč' mo peti
 In kupce v roke vzeti
 Le naj okroglo gre.

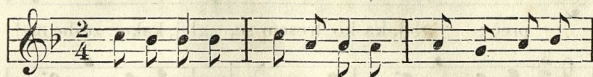
Na zdravje J. našega
 Naj kupca ta vela!
 Vse dobro Ti želimo
 Na Tvoje zdravje pijmo
 Sam Bog Ti naj ga da.

Bogu se zahvalimo še,
 Ki dal je vinčice!
 Ker vinček da veselje,
 So naše serčne želje,
 Da bi ga pili še.

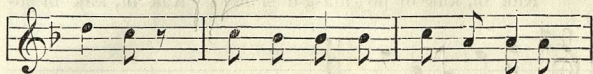
Pazka: Pri ponavljanju se mora podznavnani slog zamolčati; kdor se pa zmoti ino ga vendar poje, mora za kaznen svojo kupco do verha z vincom naliti, ino do kaplice popiti.

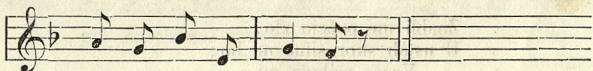
Tačas, da popije, alj če jih je več, popijejo, drugi odpevajo sledečo zdravičko:

Le na-lij, le po-pij, bra-tec za ve-
Le na-lij-te le po-pij-te bra-ti za ve-

sel-je; le na-lij, le po-pij,
sel-je; le na-lij-te, le po-pij-te,

bra-tec za ve - sel-je!
bra-ti za ve - sel-je!

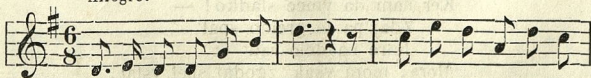
Potem se začne kolospev zopet pri drugem sostavku: »Vesolja dost i. t. d.« tolkrat, dokler se enkrat vsa pesem, brez da bi se kaka zмота pripetila, gladko doverši. — Pri prvem sostavku se podznamvani slog ne zamolči pri ponavljenji, da se vsi napeva lahko privadijo, ino pri drugih sostavkih ložej zmotijo, kar veliko smeha zbudi. — Pervokrat poje naprej en sam pevec, ponavljenje pa morajo vsi skupej zapeti; — kdor molči, bo tudi kaznovan.

17.

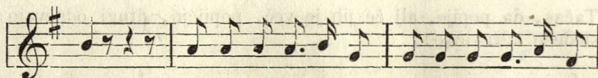
Napitnica.

Napev Dorja G. Ipavica.

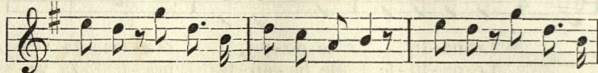
Allegro.

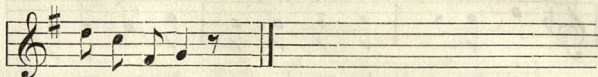
Dans sem jez pa-le za neč, vsa dobra vol-ja je

preč ; glej, ka ko tresem se, glej, kako ze-be me!

Kak' bi, kak' bi po - ma-gal si le? Kak' bi, kak' bi po-

ma-gal si le?

Žnabli me pečejo zlo,
U ustah skor sline ne bo;
Vroče prihaja mi,
Pót že na čel' stoji,
Aube, aube! pomagajte mi!

Kje bi le najšel pomoč,
Da lahko spal bi po noč? —
Da se pót posuši,
Da mi več merzlo ni,
Hitro, hitro mi vinca nalij! —

Vince me greje po zim',
Ž njim se tud' lahko hladim
Kadar mi vroče je,
Toraj ga pijem le,
Dokler, dokler mi v glavo ne gre.

Sam ga pa jaz ne bom pil;
Bom še sosedu nalil;
Pojde po versti zdaj
Dokler imamo kaj
Sosed, sosed sosedu ga daj.

Hvala Bogu še zato
Ker nam da vince sladkó! —
Zdaj pa le gremo spat'
Jutre na delo rad
Mora, mora vsak' zgodaj spet vstat'.

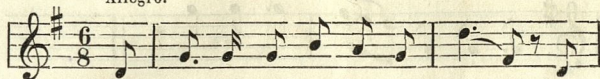

18.

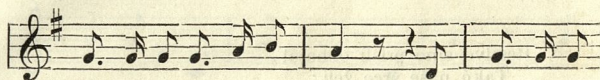
Napitnica k rešitvi.

Napev Drag. F. Ripšl - nov.

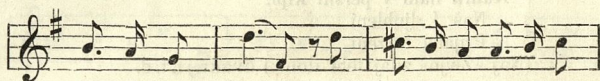
Allegro.

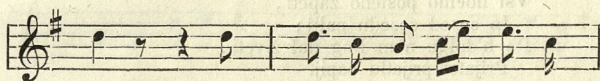
Kaj bo - mo kolj ti - ho se de - li? alj

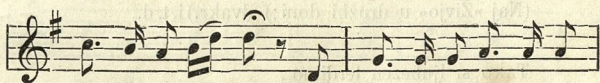
gla - sa u na - mi več ni? — Alj ne bi

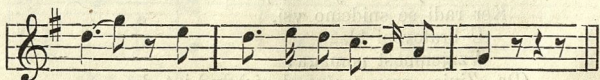
si e - no za - pe - li, kak' ser - ce in vin - ce ve -

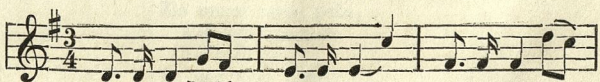
li? Sej vin - ce je slaj - ši, in

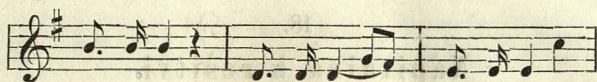
te - čenam raj - ši, če »Živ - jo« u druž - bi do -

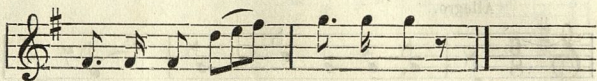
ni, če »Živ - jo« u druž - bi do - ni:

»Živ - jo, »živ - jo, »živ - jo,

živ - jo! Živ - jo, živ - jo,

živ - jo. živ - jo !»

Rešitvo smo prišli obhajat',
 Takó naše srce želi ;
 Ljubezen ne znamo zatajat',
 Katira nam v persih kipi.
 Naš J. ljubleni
 Prijatelj iskreni
 (Naj »Živjo« zdaj tebi doni :) dvakr.) i. t. d.

Vsi hočmo pošteno zapeti,
 In sosed sosedu nalij ;
 Da b'dolgo nam Bog dal živeti,
 Prijatelj prijatlu napij.
 Da bomo veseli
 Si bomo zapeli,
 (Naj »Živjo« ù družbi doni :) dvakr.) i. t. d.

Tako si ljubezen terdimo,
 Ki živa nam v srcu gori ;
 In kažemo, da se ljubimo,
 Ker radi se snidemo vsi.
 U bratovski blaga
 Vzajemnost pomaga,
 (Da »Živjo« prav serčno doni :) dv.) i. t. d.

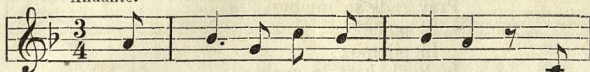

19.

Napitnica za slovo.

Napev Dorja G. Ipavica.

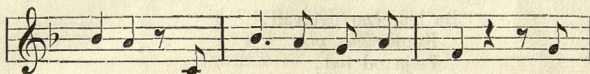
Andante.

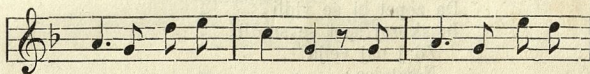
Pri - jat - li vkup sto - pi - mo, kup'

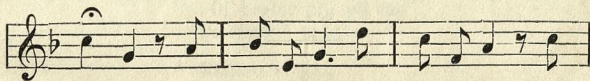
co vro - ko še v za - mi - mo; na - vad - no si re -

ci - mo zdra - vi - co bra - tovs - ko. Ker

ra - di smo ve - se - li, si zdaj še bo - mo

pe - li; nam za slo - vo ve - lja - lo bo, ker

skor se lo - či - mo.

Zlo mene serce peče,
 Ker spomnem se
 Na ločenje,
 Pa lice vaše reče,
 Da vidmo zopet se.

Zatoraj brati! pijmo,
 In up si poterdimo,
 Da srečna pot
 ☞ Za nas od tod
 Ne bo še zadna ne.

Prav radi se imamo,
 Si pojemo
 In pijemo;
 In kol'kokrat le znamo,
 Vsi radi vkupej smo.
 Pa, ker se zdaj ločimo,
 Si za slovo napijmo:
 »Oj bratec moj!
 Srečno nicoj!
 Bog nam na strani stoj!

Da b'srečno potovali,
 Kamor nas pot
 Pelja od tod,
 Prijateli ostali
 Brez vsih napak in zmot;
 Da zopet bi se vidli,
 In skoraj spet se snidli,
 Zdaj naj velja
 Nاپitnica:
 »Bog nam naj srečo da!»

20.

Zdravicka.

Napev staro - slovenski.

Allegro vivace.

Ko b'so - dov ne blo, tud' če - pa ne

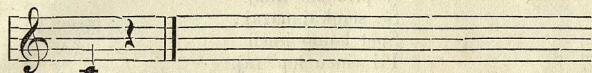

bo, in vin-ce bi tek-lo z ma - jol - ke sa -

mó. — In vin-ce bi tek-lo z ma - jol - ke sa -

mó. —

Pa oh! zaprejo
Ga v sode terdo,
In s pilko in s čepom
Zabijejo zlo.

Pa čepek, ha, ha!
Odbiti se da,
In vince v majolko
Po curki kaplá.

Na mizi stoji,
Z majolke veli:
»Oj bratec pij, pij me
Pa drugič nalij!«

Nalimo si ga,
Popimo do dna,
Sej vince je žlahno
In zdravje nam da.

Zato poterdim,
Da jo ne pustim
To kaplico žlahno,
Dokler da živim.

Bom pametno pil,
Ne kaple razlil,
In zopet ga jutre
Bom v gerlo točil.

Hoj, vince! hoj, hoj!
 Bod' dobro z menoj,
 Nikar me ne verzi
 Pod mizo nicoj! —

Šentjanževca naj
 Nalijemo zdaj,
 Potem se podamo
 Spet vsak u svoj kraj.

In pridemo kdaj
 Še semkaj nazaj,
 Spet bomo imeli
 Pri vincu lep' raj.

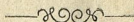
K a z a l o.

---

^v Stevilo.	Stran.
— Predgovor	
1. Moje veselje	1
2. Veseli popotnik	3
3. Prememba	5
4. Šitnoba	7
5. Škerjanček	9
6. Noč ino dan	10
7. Hrepenenje po domovini	12
8. Domovini	13
9. Bleško jezero	14
10. Slovenska dežela	16

N a p i t n i c e.

11. Majolka	21
12. Bokal	22
13. Kaj v nogradi tamkaj se bliska?	24
14. Kdaj moramo piti?	25
15. Prijatli! k današnjem veselji	27
16. Kolospev s kaznjo	29
17. Dans sem jez pale za neč	31
18. K rešitvi	33
19. Za slovó	35
20. Ko b' sodov ne blo	36

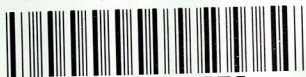

CUBISS eEBa

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIZNICA

00000176950

